

Pěchota u nás a v cizině.

Major gšt. František Bürger:

Přezvědné čety u francouzských horských střeleckých praporů.

Každému praporu chasseurů je přidělena přezvědná četa organizovaná takto: 3 družstva ve složení pěších družstev (každé družstvo 1 leh. kulomet), zesílený velitelský roj: velitel čety, přidělený poddůstojník (rtm.), desátník-střelec puškových granátů, 2 signalisači, pozorovatel, trubač a zdravotnický voják.

Od r. 1926 je u jedné pěší divise zkoušena přezvědná četa, složená z velitele, přiděleného poddůstojníka a 3 spojek,

z 3 družstev, každé je veleno sergentem a sestává z desátníka a 5 mužů ozbrojených puškami, a

z družstva leh. kulometu F. M. (sergent a 4 muži).

Mužstvo pro přezvědné čety je doplňováno z nováčků horských krajů, zvyklých námahám a schopných k tomuto výcviku. Obtíže jsou s nalezením vhodných osob na velitelská místa z řad aktivních důstojníků a poddůstojníků; je pravidlem, že tyto osoby mohou s úspěchem velet až po 1. roce přidělení k této službě.

Výcvik se děje výhradně v alpských krajích. Kasárna jsou ve výši 800 až 1400 m nad mořem, zimní stanice ve výši 2000 až 2700 m. Celou dobu své 12měsíční aktivní služby provádí mužstvo alpinismus, manévry a střelbu. [Rivista di Fanteria 1934, č. 5.]

Major gšt. Stanislav Suledr:

Pěchotní rozhledy italské armády („Rivista di fanteria“.)

Začátkem letošního roku dostala italská pěchota vlastní rozhledy, zvané „Rivista di fanteria“. Jejich vydáním není rozmnožen počet odborných vojenských revuí, neboť Pěchotní rozhledy nahrazují naši čtenářské obci dobře známé „Rivista militare italiana“.

Zakladatelem původních Pěchotních rozhledů roku 1872 byl kapitán gšt. Guerini, známý to autor mnoha odborných děl. Roku 1904 tato revue zanikla na dobu plných 30 let. Zdá se, že iniciátorem myšlenky obnovit „Rivista di fanteria“ je před rokem jmenovaný inspektor pěchoty gen. arm. sb. Ottavio Zoppi, v jehož osobě získala italská pěchota zdatného ochránce a zkušeného odborníka.

V prvním čísle (leden 1934), vydaném na křídovém papíře, je řada projevů a příspěvků význačných osob, které zdůrazňují důležitost pěchoty. V prvním článku, nazvaném „Presentazione“, představuje gen. Ottavio Zoppi Pěchotní rozhledy široké obci čtenářské. Slovo „pěchota“, praví, vyjadřuje spolupráci všech a naznačuje i důležitý fakt, že není vojenského problému, který by se dal řešit bez uvážení možnosti pěšáka.

Dále je citován královův dekret z 5. června 1920, kterým italská pěchota dostává „Croce di cavaliere“ nejvyššího řádu „Ordine militare di Savoia“.

Ministr války Mussolini praví: „Kdo vysloví jméno „pěšák“, řekne „lid“ v pravém smyslu slova. Kdo řekne „pěchota“, má na mysli rozhodný prvek bitev a války, dnes jako včera, zítra jako dnes a vždy.“ Projevuje potěšení nad vydáním Pěchotních rozhledů, které mají spolupracovat o přípravě pěchoty pro její vznešené úkoly.

Obdobně ostatní přispěvatelé oceňují významné poslání pěchoty v armádě a důležitost rozhodnutí vydávat Pěchotní rozhledy.

Major pěch. Jan Valníček:

Jednoduché zařízení k nepřímému zamíření těžkých kulometů.

Takovéto zařízení popisuje Krasnaja hvězda v čís. 255 z r. 1933. Je to zamíření pomocí periskopu. Periskop je připevněn přímo na kulometu. Je-li optická osa ve výstřelné rovině, lze snadno a rychle udělit správný směr kulometu, umístěnému na skrytém palebném stanovišti. Náměr se udělí pomocí polohové libely jednoduché konstrukce, jako je na př. libela, kterou známe ze soupravy nepřímé střelby pro kulomety Hotchkiss.

Návrh, uveřejněný v sovětském časopise, zdá se na první pohled velmi libivý a účelný. Ale podívejme se, jak to vypadá v praxi. Popsané metody můžeme použít jen tam, kde nepřekročíme krycí výšku danou konstrukcí přístroje. To prakticky znamená, že budeme musít volit palebná stanoviště jen hned za samými hřebeny terénních skrytů a budeme se musít vzdát výhody nepřímé střelby ze silně zakrytých palebných stanovišť v údolích, za vysokými překážkami a p. Pro ty případy, kdy umísťujeme kulomety hned za samými hřebeny, máme však mnohem jednodušší metodu stranového zamíření, t. j. vytyčením výstřelné roviny na př. dvěma bodáky.

Jinak však ukazuje tento návrh jeden ze zajímavých způsobů, jak by bylo lze řešit nepřímé zamíření, a dalo by se ho používat v rozličných modifikacích. Mohli bychom na př. používat velmi jednoduchého periskopu tyčového, kdy celý přístroj je redukován na pouhý dvě zrcátka, která lze posunovat na tyči. Náčrt takového periskopu najde čtenář v mé knížce: *Polní střelnice* pod čís. 22.*) Krycí výška je pak omezena délkou tyče. Tak bychom mohli, aniž bychom periskop upevňovali na kulomet, vytyčovat výstřelnou rovinu. Myšlenka není ovšem nová; už ve světové válce bylo konstruováno pro skryté zamíření ze zákopů mnoho periskopických zaměřovačů. Přes to je dobře si ji připomenouti dnes, v době častých úvah o provádění nepřímé střelby.

Literární přehled.

Capitaine Robert a Capitaine Dain: *Manuel du personnel des transmissions des Corps de Troupe*. (Charles Lavauzelle et Cie, Paris 1933, 407 stran, velmi četné náčrty a obrázky, 15 frs.)

Tato objemná kniha obsahuje v jednom svazku všechny znalosti, kterých potřebuje spojovací personál všech zbraní francouzské armády. Počíná Morsovou abecedou a způsoby jejího studia, uvádí pak pravidla přijímání a odesílání telegramů, pravidla o styku telefonem a o výkonu služby u stanic bezdrátové telegrafie. Další část obsahuje popis a používání různých pojtek: spojek, spojovacích psů, holubů, raket, vrhačů zpráv, vytyčovačů a identifikačních terčů. Třetí část uvádí základní pojmy z nauky o elektrině a o elektrických přístrojích.

Potom následuje popis a výklad telefonních přístrojů a ústředěn, zřizování telefonních linek a popis materiálu užívaného ve francouzské armádě. Pátá část popisuje francouzské přístroje pro optickou signalisaci, šestá zásady telegrafie zemní, popis a používání přístrojů.

V sedmé části podali autoři stručné teorii bezdrátové telegrafie a telefonie, jak se zřizují bezdrátové stanice, popis a užívání příslušných francouzských přístrojů. V příloze jsou udány kodexy různých smluvených znamení a značek a j.

Kniha by mohla zajímat důstojníky telegrafního vojska a spojovací důstojníky všech zbraní.

Capitaine A. Decaudin: *Instruction du personnel des transmissions et des cadres de toutes armes au moyen*

*) *Polní střelnice*. Jich stavba, zařízení a činnost na nich. Napsal a vydal škpt. J. Valníček 1928. Schváleno MNO, viz VV. 1929, čís. 1, čl. 11.